

ὦ θαυ-μα-τος καλ-τού, πὰν-των τῶν πὰ-λα
 θαυ-μα-των! τίς γάρ ἔ-γνω μη-τέ- - ρα
 ἄ-νευ ἁν-δρός τε - - - το - - υῖ - -
 αν, καὶ ἐν ἀγ-κά-λαις φέ- - ρου - -
 σαν τὸν ἁ-πα-σαν τήν κτε-σεν πε-ρ-
 ἔ - - - χο - - ον-τα; θε-οῦ ἔ - -
 στε βου-λή τό κυ - - - η - -
 θέν· ὃν ὡς βρέ-φος πὰ-να-γενε, σὰς ὦ-
 λέ - - - ναις βα-στα - - - σα - - -
 σα, καὶ μη-τε-ρὴν παρρη-σί-αν πρὸς αὐ-

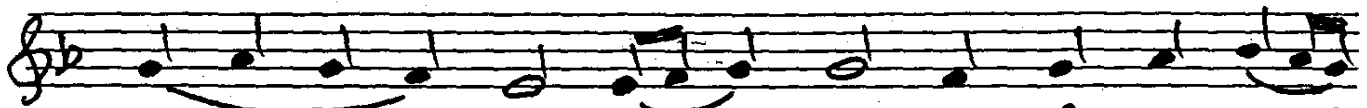
2 ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙΝΟΥ

τό - - ου κε - - κτη - - μέ - - - νη, μή

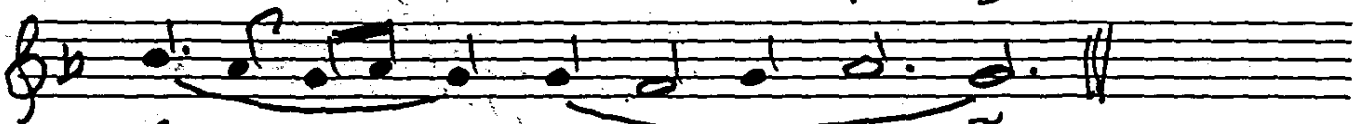
παύ-ση συ-σω- - πού - - σα ὑ-πέρ τῶν

σέ τε-μῶν-των, τοῦ οὐ-κτελ-ρῆ-

σαι καὶ σώ-σαι τὰς ψυ-χα - - - ας

ἡ - - - - - μω - - - - - ῶν